0310 ХФТ

Жүз жийырма үшінші тарау – Зұлымдықтың өз жемісі болады.

Армысыз, ардақты ағайын, қымбатты тыңдарман! «Үміт ұшқыны» бағдарламасының кезекті санына қош келдіңіздер. Студияда сіздермен бірге — жүргізуші мен Сабыр. Сіздермен эфир арқылы қайта қауышып отырғаныма қуаныштымын. Біз Киелі Жазбаның Жаңа Өсиетіндегі алғашқы кітап — Матай жазған Ізгі хабармен танысып келеміз. Бүгін біз «**Зұлымдық өз жемісін алып келеді**» деген тақырыпты қарастырамыз.

Біраз ойланып қарасақ, адамның әрбір іс-әрекеті тұқымға ұқсайтынын анық көруге болады. Олардың бойында кейін жемісін беретін бүршіктер (ұрықтар) жатыр. Не туралы айтып тұрғанымды өзіңіз де түсінесіз. Өсімдіктердің қалай өсетінін көріп жүрсіз. Олар қайдан пайда болды? Олардың кейбірі тұқымнан шықса, басқалары аналық өсімдіктің тамырынан өсіп шықты. Киелі кітап бұл туралы былай дейді: «Алданып қалмаңыздар, Құдайды мазақ ету мүмкін емес: адам не ексе, соны орады». Бұл ешқашан өзгермейтін заң. Ол физикалық әлемде де өз күшін сақтайды. Қандай тұқым ексеңіз, дәл сондай өсімдік өсіп шығады және дәл сондай жеміс береді.

Бұл біздің өмірімізге де тікелей қатысты. Кейбіреулер бұл нәтижеден қашып құтыла аламыз деп үміттенетін сияқты. Олар ешқандай жеміс бермейтін нәрсені еге аламыз деп ойлайды. Бірақ бұл қателіктерінің мәнін тым кеш түсінеді. Әр жолы іс-әрекеттің тұқымын еккенімізде, ол міндетті түрде өз жемісін береді.

Иә, кейбір адамдар салдарынан қашып құтылуға тырысады. Исаның шәкірті, Оған опасыздық жасаған Яһуда дәл сондай адам еді. Ол зұлымдық жасау арқылы пайда таба аламын деп ойлады. Ол Исаның мақсаты мен күшін түсіне алмады. Ол егу мен ору заңын елемеді. Оның қайғылы оқиғасы Матай баяндаған Ізгі хабардың 27:3-10 тармақтарында жазылған. Енді сол үзіндіні назарыңызға ұсынамын:

«Исаға опасыздық жасаған Яһуда Оның сотталғанын көргенде өзінің істегеніне өкініп, басты діни қызметкерлер мен рубасыларына өздері берген отыз күміс теңгесін қайтарып тұрып:— Мен опасыздық жасап күнәға баттым: кінәсіз кісінің қаны төгілмекші! — деді. Олар: — Онда біздің шаруамыз қанша? Бұл — өз мәселең, — деп жауап берді. Содан Яһуда ақшаны киелі үйдің ішіне лақтырып жіберіп, шығып кетті де, барып, асылып өлді. Басты

діни қызметкерлер күміс теңгелерді жинап алып: «Бұл ақшаны ғибадатхананың қазынасына салуға болмайды, себебі ол төгілетін қанға байланысты», — деді. Олар ақылдасып, сол ақшаға құмырашының егіндік жерін сатып алып, оны шетелдіктердің зираты етпек болып шешті. Сондықтан осы жер танабы күні бүгінге дейін «Қанды танап» деп аталады. Еремия пайғамбардың мына тәрізді алдын ала айтқандары сол кезде жүзеге асты: Олар исраилдіктер Ол үшін белгілеген бағаны, отыз күміс теңгені, алып, соған құмырашының егіндік жерін сатып алды. Жаратқан Ие маған осылай айтқан еді».

Зұлымдықтың Яһуданың өмірінде қалай жеміс бергенін кезең-кезеңімен қадағалап шығайық, мұны өзімізге сабақ болсын, сақтана жүрейік деп көрсетіп отырмын.

ЯһУДАНЫҢ ӨКІНІШІ оның зұлымдықтың жемісін татуындағы алғашқы қайғылы кезеңі болды. Ол Исаның сотталатынын күткен жоқ еді. Бұл ол үшін тосын сый болды. Бұған дейін де Исаның халықтың арасынан қалай өтіп кеткенін, олардың қолын Оған тигізе алмағанын көрген болатын. Иса бұрын да солай істейтін, бірақ бұл жолы олай етпеді. Сондықтан Яһуда Оның сотталғанын көргенде, мұны мүлде күтпеген еді.

Иса бақта тұтқындауға келгендерге Өзінің Әкесінен он екі легион періште шақыра алатынын айтқан болатын. Бірақ кейін: «Бұған біздің не қатысымыз бар?» — деді. Иә, Исаның сотталуы Киелі жазба бойынша орындалғанымен, Яһуда үшін бұл күтпеген жағдай болды.
Бұл оқиға орын алғанда, оны жан түршіктіретін өкініш пен қайғы билеп алды. Бұл нені білдіреді? Бұл оның өз ар-ұжданымен, яғни Құдай біздің әрқайсымыздың ішімізге қателік жасағанымызды хабарлап тұру үшін салған жан дүниесімен сотталғанын білдіреді. Өкініш — бұл ішкі айыптау сезімі. Оның санасы мен жүрегінде: «Мен қателік жасадым, мен қателік жасадым, мен қателік жасадым», — деген ой тынымсыз соғып тұрды.

Ол отыз күміс теңгені бас діни қызметкерлер мен ақсақалдарға қайтарып берді. Олармен бұл туралы алғаш сөйлескенде, ақшаны санап берген кезде, Яһуда да, діни қызметкерлер де қуанған еді, содан кейін Яһуда бірден Ұстазына опасыздық жасаудың жолын іздей бастаған-ды. Бірақ енді сол қуаныштың бәрі жоғалды. Қолында ұстап тұрған сол отыз күміс теңге оны енді еліктірмеді. Ол оның жанын өртеп бара жатқандықтан, күмісті қайта әкеліп, бас діни қызметкерлердің қолына ұстатты.

ЯһУДАНЫҢ ӨКІНІШІ оның қайғылы тағдырындағы екінші жалғыздық кезеңіне айналды. Ол өз күнәсін бас діни қызметкерлер мен ақсақалдардың алдында шынымен мойындады. Ол: «Мен опасыздық жасап күнәға баттым: кінәсіз кісінің қаны төгілмекші! — деді. Бұл ең үлкен зұлым әрекет еді. Ол басқа шәкірттер сияқты Исамен бірге бірдей уақыт өткізген адам, Оның шәкірті болатын. Яһуда да үш жарым жыл бойы Исаның тәлімін алды. Ол Ұстаздың не үшін күресетінін білетін. Олардың Одан ешқандай күнә таба алмағанын да білетін.

Ол сол жерге келіп: «Мен опасыздық жасап күнәға баттым: кінәсіз кісінің қаны төгілмекші! —деп мойындады. Мұны бас діни қызметкерлер мен ақсақалдарға айтты. Ол ең жоғарғы адамдарға барды. Исаны сатып, ақша алған адамдарына қайта келді.

Қараңызшы, ол сонда қаншалықты жанашырлық көрді? Олар оған назар аударып, түсіністік танытқан жоқ. Яһуда тәубеге келіп тұрған сәтінде жалғыз қалды. Ешкім оның жанына келіп, иығынан қағып: «Бауырым, не сезініп тұрғаныңды түсінемін. Мұны маған ғана емес, Жаратушыға да шынайы түрде мойындамасқа?» — деп айтпады. Жоқ! Олар оған жаны ашыған жоқ.

ЯһУДАНЫҢ ШЕШІМІ Яһуданың зұлымдық жемісін жеген жолындағы үшінші әрі ең қайғылы кезеңі болды. Ол ақшаны ғибадатханаға лақтырып тастады. Оны өзінде сақтай алмады. Бұл оны іштей өртеп жатты. Ол осы арқылы тағдырын өзгерте аламын деп үміттенген еді. Егер ақшаны қайтарса, мүмкін олар Исаны босатып жіберер деп ойлады.

Сөйтіп ол ақшаны лақтырып жіберді. Артынша жан азабына түсіп, сыртқа шықты да, асылып өлді. Ол ешқандай шығар жол көре алмады. Өзі жасаған қатені түзейтін жол таппады. Оның білгені — тек өмірін қию ғана еді. Оның еш үміті қалмағандықтан, өз-өзіне қол жұмсауды шешті. Шын мәнінде бұл құтылу жолы емес еді. Ол ешқандай мәселені шешкен жоқ. Осы әрекетімен өз мәңгілік тағдырының нүктесін қойды. Бірақ бұл оны қаншалықты терең тұңғиыққа апарғанын көрдіңіз бе? Иә, иә, достарым, зұлымдық міндетті түрде өзінің жемісін береді.

ОЛАРДЫҢ ЖАУАБЫ — бұл қайғылы оқиғаның төртінші кезеңі. Ақсақалдар ақшаны тиісті түрде алып қалды. Бірақ олар: «Оны шіркеудің қазынасына салуға болмайды», — деді. Олар бұл қаржыны ғибадатхана қызметіне

жұмсауы керек еді. Бірақ істей алмады, өйткені ол «лас» ақша еді. Олар бұл қанның ақшасы, қанның құны екенін айтты.

Сөйтіп олар сол ақшаға бөгде адамдарды жерлейтін жер — құмырашының егіндігін сатып алуды шешті. Осы отыз күміс теңгеге жатжерліктерді жерлейтін орын сатып алды. Матай Ізгі хабарды жазған күнге дейін бұл жер «Қанды танап» деп аталды.
Қандай өкінішті. Яһуданың таңдаған жолы туралы ойлаудың өзі ауыр. Ол өзін өлімге апарып соқтырған зұлымдықтың тұқымын екті.
Досым, кеш болмай тұрып өз жолдарыңызға бір сәт үңіліп көруге шақырамын. Құтқарушының сізді күтіп тұрғанына сендіргім келеді. Яһуда кетіп, асылып өлді, бірақ сіз Құтқарушымызға қазірдің өзінде келе аласыз.